

VERSPÁLYÁZATUNK EREDMÉNYE

1947 évi irodalmi pályázatunk második szakaszáról adunk számot. Már azzal is, hogy számot adhatunk, eredményt mutatunk föl ott, ahol eleddig irodalmi érésről és igazi fejlődésről nem sok szó esett. Termés ez és a kor termékenységének letagadhatatlan bizonyossága, mert az írók mind tömegesebben jelentkeznek. Az irodalmi élet lüktetőbb, elevenebb pezsgésének bizonyosságai ezek, bár nagy, önálló kötetek helyett egyelőre csak a pályamunkák a megmutatói.

Am ezuttal nem csupán a pályázat tényéről kell számot adnunk. A HID pályázatával az irodalom többet kapott az írók pusztá jelentkezésénél, mert egy-két művel tovább lendülve gazdagodott és többet is adhat majd az olvasóközönségnek. Új erőket, új értékeket sorakoztat föl, mert fölkatatja mindazokat a tehetségeket, akik eddig nem juthattak fölszínre s nem szólalhattak meg a lapok hasábjain.

Novellapályázatunkon harminchat pályázó vett részt. Ez részben az elbeszélő műfaj népszerűségének köszönhető, de e létszám akkor is nagyobb és növekvőbb, mint amilyen pályázati eredményekkel a múltban találkozhattunk. A *verspályázat* 24 pályamunkát hozott: ez a második szakasza a HID 1947 évi pályázatának s az összeredmény már így *hatvan* pályamunkát jelent.

Beszédes számok ezek. Nemcsak mennyiségben, de minőségben is.

Verspályázatunk huszonnégy résztvevője nem mind fiatal s talán éppen ennek tulajdonítható egyrészt az eredmény várakozáson felüli volta is. A pályamunkák között úgy formai, mint tartalmi tekintetben kiemelkedő alkotásokkal találkozunk s a líra idei első pályázati jelentkezése már azzal biztat, hogy ebben a műfajban a jövőben is jelentős, érett munkákkal gyarapodunk. A kiemelkedő költemények mellett akadtak bőven olyan írások is, amelyek a verselésben járatlan tollforgatók munkájára vallanak; másokban él az eredeti hang és az eredeti mondanivaló is, de a formanéhézségek elnyomják a költemény ívelését olyannyira, hogy elvész benne a vers lényege.

Témakörben itt elkalandozás alig tapasztalható: a költők, versírók mondanivalóikkal a mában élnek, fejlődésünk legnagyobb eredményeit szedik strófába, s ha a legtöbb csupán szokványos dicsőítő ének is, mellettük néhány igazgyöngyszemre: valóban nagy versre találunk.

A verspályázat bíráló bizottsága — Gál László, Kek Zsigmond, Kirinc Péter, Majtényi Mihály és Dr. Steinfeld Sándor — egyhangúsan megállapították, hogy az első díjjal jutalmazott elbe-

szélő költemény feltűnően emelkedik az átlagon s nem csupán a jugoszláviai magyar irodalom számára jelentős alkotás.

A verspályázat első díját, 2000 dinárt

Markovics János „A munka asszonya“ című elbeszélő költeménye nyerte. Napjaink nagy eseményeiből merített témát a szerző ehhez a poémához. Költője szerkesztésben, formában és kidolgozásban is jót adott.

A második díjat, 1000 dinárt

Dudás Kálmán „Tanu“ című költeménye kapta. Erőtéljes strófák. A forma és a tartalom egysége az egész versen át megmutatkozik.

A harmadik díjat, 500 dinárt

Zákány Antal „A jelenhez“ c. költeménye nyerte. A költő kevés eszközzel valóban sokat mond: sorai nem csak hangulatot, de gondolatot is ébresztenek. Külön értéke az, hogy nemesveretű sorai mélyen a népben gyökereznek.

A pályadíjat nyert költeményeket a *HID*, a *7 Nap* és a *Magyar Szó* irodalmi melléklete közli.